

Necrologie.

Thomas Alfred Coward, geboren in 1867 te Bowdon, een voorstad van Manchester, werd aanvankelijk deelgenoot in de bleekersfirma MELLAND and COWARD. Zijn hart trok evenwel zóó sterk naar het leven in de vrije natuur, dat hij, na een compagnonschap van bijna 20 jaar, het zakenleven vaarwel zei. Wjl hij echter zijne schaapjes nog niet op het droge had, trachtte hij, door het schrijven van artikelen in tijdschriften en couranten zijne inkomsten te vergrooten. Iets, wat hem wonderwel is gelukt. Zijn pennevruchten, wel niet uitsluitend, maar toch in hoofdzaak over vogels, vonden in wijden kring belangstelling. Ook als spreker voor de radio-microfoon oogstte hij, in later jaren, veel succes. Zijn voornaamste werk „Birds of the British Isles and their Eggs”, eenvoudig geschreven, goed gedocumenteerd en geïllustreerd, dat in 1919 uitkwam, heeft bijzonder veel aftrek gevonden. Op zijne reizen, buiten Groot-Britannië, bezocht hij o.a. ons land, Hongarije en de Camargue. Hij was een aangenaam mensch en, als natuurvriend, natuurlijk, natuurbeschermer, maar een beschermer met gezond verstand! Op 66-jarigen leeftijd overleed hij (29 Januari j.l.) in zijn geboorteplaats tengevolge van eene „hartverlamming”.

Fernand Chabot, 8 Mei 1870, geboren te Vaucouleurs, waar zijn vader ingenieur bij de spoorwegen was. Hoewel dus door geboorte een noord-franschman, was hij op en top het type van den levendigen, kwieken zuiderling. Zijn geslacht stamt dan ook uit de Provence. Voor zijn zaken (hij was „ingénieur-architecte”) was hij veel op reis. Overal, waar hij kwam, gaf hij zijn oogen goed den kost, zoowel in musea als in het vrije veld. Hij had eene uitgebreide en zéér fraaie collectie van, grootendeels zelf opgezette, vogels en ook eene eierverzameling. Om deze collecties te vergrooten en te vervolmaken was hem geen moeite te veel. Behalve veel tochten in Frankrijk, maakte hij twee reizen naar het zuiden van Tunis. Van de laatste dier twee, in April en Mei van 1931 ondernomen, gaf hij het vorige jaar een relaas in de „Revue française d'ornithologie”. Hij was een zéér beminnelijk mensch, die ongelooflijk veel vrienden en waarschijnlijk heel weinig vijanden heeft gehad. Ik bewaar aan

hem de aangename herinnering van een prettigen, zij het dan ook, naar mijne noordsche opvattingen, ietwat onserieuzen, reis-kameraad van twee Camargue-tochten. Jammer genoeg, ontbrak het hem, ook op wetenschappelijk gebied, wel eens aan den noodigen ernst, zoodat zijne mededeelingen — helaas — met eenige voorzichtigheid moeten worden aanvaard.

Robert Ritter von Dombrowski, geboren 2 April 1869; was, van 1895—1916, werkzaam aan het museum voor natuurlijke historie te Bukarest en eigenaar van het „Dermoplastisch-Museologisches Institut” in de „Strada Leonida” aldaar. In laatstgenoemde kwaliteit adverteerde hij, in de eerste jaren dezer eeuw, in Hocke's „Zeitschrift für Oölogie”. Behalve eieren, huiden enz., was zijne „Spezialität: „Geräucherte Wildenten”! Hij was een uitstekend kenner van de rijke vogelwereld der Donau-delta en gaf daarvan blijk in tijdschriftartikelen en in zijn boek „Ornis Romaniae”. Zooals — helaas — méér andere bekende ornithologen, heeft hij zéér geleden onder de gevolgen van den wereldoorlog en in bittere armoede sloot hij, op 15 October 1932, in het ziekenhuis van het „Versorgungsheim” te Lainz, voor altijd de oogen. Tsjeard Gs. DE VRIES.

Literatuur.

Alauda, Série II, 4e année. No. 4, Oct.—Dec. 1932. Prof. Dr. A. LAUBMANN, Des Fins et du but de la nomenclature quadriminale (p. 375-389). Evenals reeds in het jaarbericht der Club van 1921, pleit Prof. LAUBMANN wederom voor het gebruiken van vierledige nomenclatuur. Hierdoor zouden de „groepen” in de „Formenkreis” aangeduid kunnen worden, wat duidelijkheid en overzicht in de nomenclatuur ten goede zou komen.

J. G. VAN MARLE.

Fauna och Flora, 1932, Häft 3. Einar LÖNNBERG och N. GYLDENSTOLPE, „En liten samling av vertebraten från Mongoliet” (Een kleine vertebraten-collectie uit Mongolië). Eerstgenoemde behandelt een vijftal vogels, dat zich bevond bij een kleine verzameling vertebraten, door Sven HEDIN's expeditie, onlangs aan het rijksmuseum te Stockholm gezonden. Alle 5 exemplaren zijn verzameld bij het (Boeddhisten-)klooster Belimiao